

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,90+ 2,10 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.41 + 0.09 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 18.

(393.)

Vol. 17.

satellite 1-416

Thursday,

September 27,

2007

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

70. výročí úmrtí Tomáše Garrigue Masaryka

Přátelé, občas si čtu ve Vašem periodiku, dík za něj. Mám k Torontu trochu zvláštní vztah (můj žák z rychnovské průmyslovky Martin Jelinowicz, vnuk Karla Poláčka, u Vás žije, nu a Richard Krpač z Vamberka - znám se s jeho maminkou, místostarostkou Vamberka - je generálním konzulem ČR u Vás). Byť jsem starý pán, docela žiju aktivně a dělám novinářinu (mj. na www.dolnik.net). A protože je tento měsíc 70. výročí úmrtí TGM, posílám Vám něco, co zařazuju do připravovaného 15. vydání svého DVD průvodce naším městem (o něm www.rychnovskypřuvodce.info) - tajně pořízenou fotografií sochy Tomáše Garrigua Masaryka z roku 1975, kterou jsem dostal před pár dny od jednoho občana. Na ní je vidět, jak tento artefakt - odvezený v období tzv. normalizace z nedalekého Českého Meziříčí - byl potupně "uložen" na třetím nádvoří kolowratského zámku v Rychnově nad Kněžnou s hlavou ovázanou hadrem. Teď je znovu na svém původním místě v Českém Meziříčí.

Zdraví Josef Krám

Tak trochu o propagaci a hanobení symbolů

V době, kdy nastupovala normalizace, tedy na podzim roku 1969, jsem jel odněkud někam stopem. Byla to zlá doba po období vzdoru a po tom, co komunisti v srpnu rozmetali, alespoň jak si mysleli, jakýkoliv odpor, vkrádala se atmosféra strachu. Lidi se uzavírali do sebe a to se projevilo i v tom, že už raději nechtěli u silnice nikoho brát. I stopařům nastaly zlé časy. Po delší době čekání mně zastavilo auto a k mému překvapení řidič měl vepředu na zrcátku pověšenou vlajčku. V tu dobu policajti pokutovali každého, kdo měl československou vlajku. Brali to jako tichý projev protestu proti okupaci. Tento sympaták však neměl vlajku československou, ale americkou, což byla dvojnásobná provokace. Okamžitě jsme se dali do řeči a on mně vysvětlil, že 21. srpna 1969 dostal pokutu 100 Kčs za hanobení československé vlajky, kterou měl nad volantem. „Pochopil jsem svou chybu a rozhodl jsem se tímto způsobem hanobit americkou vlajku. Já těm americkým pacholkům dám,“ řekl tento nenapravitelný renegát. Jak dlouho s tím vydržel, to nevím. Byl to na dlouhou dobu jeden z posledních projevů rezistence, který jsem viděl.

Jenže časy se měnily a normalizace pokračovala. Lidé nejenže nesměli používat symboly, které by chtěli, ale bylo jim nakázáno klanět se komunistickým symbolům. Jako jedovaté muchomůrky po dešti se začaly objevovat sochy Leninů, tančíky rudoarmějců, Klementové, rudá hvězda byla nad každou školou. Veličenstvo Kat, jak zpíval Karel Kryl, si přálo, aby komunistické vlajky vlály i nad církevními budovami a bohosloveckými semináři. Jeden významný český psycholog mi tehdy řekl: „To svinstvo je jedno, ale každému se někdy jindy obrátí žaludek.“

Nejhorší na tom bylo, že o otázce svědomí se rozhodovalo jaksi administrativně. Nějaká úřednice rozhodla, že tehdy a tehdy tam a tam budou viset tyhle a tyhle komunistické symboly a visely. To již se psal únor roku 1971 a nad bohosloveckým seminářem se objevily okupační vlajky. Byli jsme z toho zděšení a tehdy jsme požadovali, aby o tom, co vlaje z našich oken rozhodovali studenti a vlajky jsme sundali. Nedostudovali jsme.

Předkladatelé návrhu na zákaz používání komunistických symbolů senátoři Mejstřík a Štětina tyhle problémy kvůli komunistickým symbolům neměli. Pokud vím, problémy kvůli komunistickým symbolům neměl ani nikdo z Výkonného výboru ČSSK v Kanadě, který je podpořil v tomto návrhu a zaslal na jejich podporu dopis, který otiskujeme v tomto čísle. Snad neprozradím žádné tajemství, že jeden člen se zdržel hlasování a jeden byl proti. Tím, kdo byl proti zakazu používání těchto symbolů jsem byl já. Ne kvůli tomu, že bych se do nich po letech zamiloval, ale z principu mně vadí, když někdo zakazuje nebo přikazuje, jaké symboly se mají používat.

V rozpravě k tomuto zákonu senátor Jaromír Volný (ODS) označil novelu za „špatně sepsané dílo“, navíc za „protiústavní“ s odkazem na postoj Ústavního soudu k obdobným předlohám. Došlo i na osobní výpady. Volného rozčlilo vyjádření jednoho z předkladatelů, předsedy senátní Komise pro posouzení ústavnosti KSČM Jaromíra Štětiny (za SZ), který přiznal, že novela vznikla z „vnitřní potřeby signatářů“ petice *Zrušme komunisty*.

„Zatímco já jsem seděl v komunistickém vězení, tak kolega Štětina byl členem Komunistické strany Československa,“ prohlásil Volný. V souboji obou Jaromírů vystoupil večer

senátor Štětina v Radiožurnálu a vysvětlil, že v KSČ byl pouze v roce 1968 a že si to každý může přečíst na jeho webových stránkách, pak že ale změnil svůj názor a zjistil, že komunismus je nereformovatelný.

Celá tato epizoda ukazuje nesmyslnost tohoto zákona, když předkladatel musí vysvětlovat, že už tento názor nesdílí a odvolávat se na své webové stránky, jak to vlastně myslí dnes. To má mít skutečně každý občan webové stránky, aby vysvětlil, jak to myslí nebo myslí?

Jak chtějí předkladatelé tento zákon aplikovat? Bude trestné, když se objeví v exhibičním utkání českoslovenští fotbalisté v historických dresech? Vždyť měli komunistický státní znak s hvězdou nad lvem na prsou? A co historické odznaky Sparty s rudou hvězdou? Budou se zakazovat výstavy, kde se na plátně objeví komunistické symboly jako to dělají ironicky ruští umělci Komar s Malomidem? Soudce pak pokývá hlavou a řekne tu skvělou větu: „Když je to ze srandy, tak to je něco jiného!“

A co když si někdo ze srandy vezme tričko se srpem a kladivem. A co když to nebude ze srandy, ale bude to myslit vážně? Zavřeme ho? Dáme mu pokutu. Strhneme to z něj? Nebo ho necháme být a když ho necháme být, tak proč bychom tu měli mít zákon, který to zakazuje.

Komunistické symboly nikoho nepřesvědčí, aby tímto způsobem myslel, po rudých hvězdách na každém rohu se nikomu dnes nestýská. Největší propagace doby normalizace je v stále rostoucí oblíbenosti Dietlových seriálů, které si tak chválil svého času dr. Gustáv Husák blahé paměti, ale proti nim nikdo neprotestuje.

Aleš Březina
